

той надѣлѣ и отхвърли отъ себе двѣтѣ тия ига—фанариотското и турското.

Единъ отъ тия дѣйци за народна просвѣта и борци за народна свобода е и П. Р. Славейковъ, чийто портретъ виждатъ тука нашитѣ млади читатели.

Младъ се е впусналъ П. Р. Славейковъ въ борба срѣщи притѣснителитѣ, и грабителитѣ на българския народъ. Още 16 годишенъ момъкъ, откакъ се е научилъ на черковна славянска книга споредъ тогавашното учение въ Трѣвна, дѣто е роденъ (1827), откакъ се училъ на по-висока, свѣтска книга, по гръцки, въ Търново, па прѣкаралъ и по-новото българско учение въ Свищовъ при знаменития по ония врѣмена учителъ Емануилъ Васкидовичъ, ние виждаме П. Р. Славейкова (въ 1843) учителъ въ Търново. Той не се задоволявалъ тукъ само съ учителството. Като виждалъ притѣсненията, грабителствата и безобразията на гръцкитѣ владици и като го ядосвало и възмущавало това, а вече доста владѣелъ перото, особено обичалъ стихотворството, Славейковъ написалъ една люта сатира въ стихове срѣщу тогавашния търновски, разбира се гръцки владика, Неофита. Щомъ чува тая сатира и узнава нейния авторъ, Неофитъ затваря Славейкова въ митрополийския затворъ, отдѣто скоро го пуца, но му забранява да учителствува въ Търново. Пълна властъ и сила имаха по ония врѣмена гръцкитѣ владици надъ българитѣ! Неофитъ прѣслѣдвалъ Славейкова не само въ Търново, но и изъ търновскитѣ села и изъ съседнитѣ на Търновската епархия—Ловченска, Вратченска и др. Затова пѣкъ и Славейковъ, дѣто отиваше, сѣеше омраза противъ гръцкитѣ владици, които притѣсняваха народа, глобѣха го и го държаха въ слѣпота, и противъ всичко гръцко-фанариотско, което сѣеше развратъ и заблуждение.

Така прѣкара Славейковъ 40-тѣ, още тъмни, и 50-тѣ вече пробудени за нашия народъ години отъ миналия вѣкъ. Прѣзъ туй врѣме нашиятъ борецъ и свѣститель не се задоволяваше само съ твърдѣ трудното тогава учителство и съ много опасната агитация противъ гръцкото притѣснение и развратъ; той сѣеше